

Et og det Samme; thi naar der var gaaet tilstrækkelig lang Tid, vilde den enkelte Kommune gennem sit Bidrag til Amtsrepartitionsskonden have udredet lige saa Meget, som den vilde have udredet, hvis den selv betalte sin Stade; det erede Medlem maa erindre, at det er et Princip, som gaar igjennem alle Assurancer, at man vil fordele Skaden, for ikke at trykke for haardt paa den Enkelte. Men naar man assurerer sine Eiendele, maa man kunde sige sig selv, at naar der er tilstrækkelig lang Tid forløbet, har man betalt lige saa Meget i Assurancebidrag, som om man havde lidt Staden selv; men det Heldige er jo netop det, at man fordele Skaden paa alle Interesserede, saa at den ikke til nogen Tid bliver trykkende for den Enkelte, hvilket den vilde blive, naar han skulde bære den hele, saa det forekommer mig at være det bedste Argument for mit Forslag, at det fordele Byrden, saa det forekommer mig aldeles uforklarligt, at det erede Medlem deri kan finde Grund til at stemme mod det. Hans Betragtning forekommer mig netop at maatte føre til at stemme for det. Jeg har ogsaa hørt, at man har ment, at Vedtagelsen af mit Forslag kunde have Betænkelse, fordi Taxationsmændene ikke vare nok interesserede i at paase, at paagjældende Skadelidte ikke fik større Betaling for deres Tab, end de egentlig kunde gjøre Krav paa. Jeg tror nu, at i de fleste Tilfælde ville Taxationsmændene nok paase, at de Skadelidte ikke faae Mere, end de bør have; thi det forekommer mig, at det ligger i den menneskelige Natur, at man ikke vil have, at Vedkommende skal tjene Penge ved en saadan Leilighed; men skulde der være Betænkelse, kunde man jo lade Taxationsmændene, som tagere Staden paa Bygninger, ogsaa tagere den Stade, som her er Tale om, saa vil Amtskommunen være lige saa sikker som Brandassurancesforeningen paa ikke at blive forurettet ved Taxationen; det forekommer mig altsaa ikke at have saa megen Betydning, at det skulde være tilstrækkelig Grund til at stemme mod mit Endringsforslag.

Cornelius Petersen: Jeg skal strax indrømme det erede Medlem for Bogense (Klaus Berntsen), at en Feil har jeg virkelig begaaet, og det er væsentlig den, at jeg ikke selv sagde baade ham og Thinget, hvordan min Stemning, Stilling og Lansegang den Gang var. Han skal ikke tro, at uagtet jeg bliver noget til Mars, at Alderen har taget saaledes paa mig, at jeg har glemt, hvad jeg den Gang sagde eller glemt min tidligere Rigsdagsvirksomhed. Men at man i Forhold som

disse kan komme til en anden Overbevisning, ja, det kan man gjøre Morstab af, hvis man har Lyst og Sind dertil, men det skal ikke ansægte mig. Der var en Ting, jeg glemte forrige Gang, og som skal endydermere godtgjøre, at det virkelig er mig magtpaaliggende denne Gang at arbeide for Lovforslaget. Vi vide, at Brandloven befaler, at der skal være de tilbørlige Vandbeholdninger omkring ved Byerne; men det kan ikke være fremmed for en Del af os, at selv om Loven paalægger det, sker det i tørre Somre ikke saa sjældent, at disse Vandbeholdninger blive tømt, og skal man til at hale det op af Brøndene, ere de gjerne paa de Steder heller ikke synderlig righoldige paa Vand, og saa bliver Sagen ikke saa ganske nem; hvordan maa saa de, der have Kommandoen ved Aldens Slutning bære sig ad? Komme de saa ikke til at paalægge dem, som ere mødte for at slutte, at de skulle bryde Gul paa Hegnet for at komme til et Vandsted, maasse lidt udenfor Byen? Hvad Stade sker saa ikke derved paa Markerne? Og naar der, som der ofte er, er en smut og yndig Eng forbundet med Vandstedet, hvad Stade sker saa ikke der? Skal Gjenfiddighedsforholdet ogsaa her gjøre sig gjældende? Man skal lide med hinanden, men er det dog ubilligt, at Vedkommende skal have en Erstatning, fordi der bliver kjørt Sæd og Græs ned paa Marken, fordi Dyrigheden befaler, at der skal kjøres den Vej? Det har ikke været mig fremmed, og er det fremmed for det erede Medlem, saa kan det dog være, at viældre kjende Lidet til saadant Noget. Jeg skal slet ikke fortsætte Kampen. Jeg staar her og siger, at saadan talte jeg den Gang, og det kan maasse more det erede Medlem; men jeg synes, at det er urigtigt at kaste Lovforslaget, og det staar jeg ved.

Th. Kruse: Jeg skal ikke gjøre mit Tilsvær meget langt. Jeg skal først gjøre en Bemærkning til det erede Medlem for Solbæk Amts 2den Valgfreds (S. Jensen), idet jeg vil sige, at jeg godt har forstaaet hans Stilling til denne Sag; men til Noget af, hvad han sagde, vil jeg gjøre den Modbemærkning, at det er en meget for kort Tid, det erede Medlem vil give Landets Beboere til at indgaa Assurancesforpligtelser. Ja, i det Mindste, forsaavidt jeg har opfattet denne Sag rigtig, har den været gaaende i Løbet af et Par Aar, og nu er det først, at Opmærksomheden rigtig er vakt. Jeg er aldeles overbevist om, at nu ville, forsaavidt der er nogen virkelig Trang tilfede, Assuranceselskaber herester darne sig; men det er vist, at, saalænge denne Lov foreligger, saa-